

'Ik vond er een zinderende, vibrerende kerk, als een werkelijke geloofsgemeenschap'

Inleiding en preek van kardinaal Simonis

*bij gelegenheid van bij gelegenheid van de 12e sterfdag van don Giussani en
de 35e verjaardag van de erkenning van de Fraterniteit van Gemeenschap en Bevrijding
25 februari 2017*

Inleiding

Het is goed dat we Eucharistie vieren bij gelegenheid van het 12-jarig sterven van don Giussani en bij gelegenheid van het 35-jarig bestaan [bedoelt: erkenning] van de Fraterniteit door de heilige paus Johannes Paulus II. Eucharistie vieren: het ene offer van Christus, eenmaal volbracht, geborgen in het eeuwige nu van God en van daaruit steeds weer in ons midden komend, opdat wij die nu tweeduizend jaar leven ons bij dat offer kunnen aansluiten en deel mogen hebben aan de vreugde. Offer van verzoening, offer van smeking en van dankzegging en vandaag heel in het bijzonder bij deze heel bijzondere gelegenheid. Mogen we in de geest van don Gius deze Eucharistieviering vieren, [...]

Ik heb het voornemen gemaakt om straks eerst iets te vertellen over mijn ervaringen met 'CL' en dan een overdenking te houden over het Evangelie. Wat er in het Evangelie staat: zoek eerst het Rijk Gods, en de rest is toegift. En mogen we daarom ook morgen naar de Mis komen om Eucharistie te vieren. Mogen we samen komen in de Geest van Christus, die de Geest is van waarheid, van liefde en van vrede.

En belijden we dan nu eerst onze zonden. [...]

Preek

Ik zal eerst iets zeggen over mijn ervaringen met Comunione e Liberazione. De beweging die kende ik. Ik denk, 30 jaar geleden heb ik de beweging leren kennen. Aan de oorsprong van mijn kennismaking met Comunione e Liberazione [staat] kardinaal Danneels, de vroegere aartsbisschop van Mechelen-Brussel. Daar had ik contact mee en die was in Rimini geweest en die zei tegen mij: 'Ik heb daar toch een beweging gevonden, dat is hoopvol voor de toekomst, hoopvol voor de kerk en de wereld.' Ongeveer dezelfde tijd kreeg ik een verzoek van don Giorgio Zanoni en Marco Fabrini, die kwamen mij officieel uitnodigen om naar Rimini te komen. Daar ben ik 24 jaar achter elkaar geweest. En wat vond ik daar in Rimini? Op de eerste plaats een buitgewoon genereuze gastvrijheid. Hele vriendschap. Ik noemde al don Giorgio Zanoni en Marco Fabrini met zijn familie, Roberto Verda, Robert Torner en de familie Peeters, die een zeer apostolische familie is en van meet af aan CL gedragen heeft, hier in de wereld. En na Rimini ben ik vaak naar La Thuile geweest voor bezinningsdagen met de leidinggevendenden van CL uit de hele wereld.

En wat vond ik daar ook, maar ook in Rimini? Daar kwamen, in mijn tijd, vele honderdduizenden, veelal jonge mensen samen. Ik vond er een zinderende, vibrerende kerk, als een werkelijke geloofsgemeenschap. Je zou zeggen, het levendige christendom, waar geloof en leven volstrekt samengingen, met veel aandacht voor kunst en cultuur: denk aan de prachtige tentoonstellingen, ieder jaar in Rimini, maar ook veel aandacht voor de politiek. Veel Italiaanse politici kwamen in Rimini voor en dat gaf natuurlijk ook spanningen: wordt CL niet te politiek, qua inhoud. Wat op mij het meeste indruk maakte, dat was het charisma van don Giussani, en met name zijn visie op opvoeding en vorming. Profetisch voorzag hij de voortschrijdende secularisering, dat wil zeggen: ontgoddelijking. De talloze in die tijd al gedesorienteerde jongeren, in die jaren, vielen mij op. Wat mij het meeste heeft beïndrukt: jonge mensen leren nadenken, je verstand gebruiken. Iets wat uiteraard van paus Benedictus kwam: je verstand gebruiken. Niet alleen maar reageren vanuit emoties, vanuit gevoelens, maar nadenken. Nadenken over de grondslagen van het menselijk bestaan en welke rol Christus en zijn Evangelie daarin kunnen betekenen voor een volwaardig menselijk bestaan. En ik was steeds meer onder de indruk van de talloze, duizenden jongeren die

schrijvend, notities makend tijdens de eveneens talloze, dikwijls buitengewoon interessante voordrachten die te horen waren.

Wat ik Comunione e Liberazione toewens, dat is trouw aan het charisma van Giussani. Ik heb hem zelf nooit ontmoet, maar tot zijn dood belde hij mij in La Thuile op, om mij te bedanken voor de morele steun die ik als kardinaal aan Comunione e Liberazione gaf. Ik wens CL groei en bloei van de beweging toe tot eer van God en tot heil van Kerk en de wereld en tot heil van jullie allen hier aanwezig.

En nu komt mijn overweging over het Evangelie. [...]